

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 412
din data de 08.12.2010**

Dosar nr.: 101/2010

Petiția nr.: 2134 din data de 16.03.2010

Petent: B E

Reclamat: L Z - primarul Orașului Covasna

Obiect: constatarea taxei speciale de stațiune că fiind discriminatorie și în contradicție cu legea 448/2006 *privind protecția și promovarea persoanelor cu handicap*

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. B E , str.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. L Z - primarul Orașului Covasna, str.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 2134 din data de 16.03.2010, petenta susține că prin instituirea taxei speciale de stațiune de către Consiliul Local Covasna se produce o discriminare a persoanelor cu handicap scutite de taxe conform legii 448/2006 *privind protecția și promovarea persoanelor cu handicap*

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările

ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa cu nr. 2644 din data de 07.04.2010 a fost citat petenta. Prin adresa nr. 2645 din data de 07.04.2010 a fost citat reclamatul. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 06.05.2010.

3.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

4.1.1. Petenta susține că a fost obligată să plătească o taxă specială de stațiune, în valoare de 1 leu/zi/persoana, instituită prin hotărârea Consiliului Local Covasna nr. 145/2009 *privind aprobarea instituirii de taxe speciale pentru funcționarea unor servicii publice locare pe raza orașului Covasna*.

4.1.2. În acest sens, petenta arată că atât în legislația europeană cât și în cea națională, persoanele cu handicap sunt scutite de plata taxelor turistice, culturale și alte taxe locale.

4.1.3. Petenta menționează că taxa specială de stațiune instituită prin hotărârea Consiliului Local Covasna nr. 145/2009 este în contadicție cu legea legea 448/2006 *privind protecția și promovarea persoanelor cu handicap*, cat si cu legislația europeană.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Reclamatul susține că taxa specială de stațiune nu contravine prevederilor art. 26 din legea nr. 448/2006 și nu încalcă principiul egalității între cetățeni. *(în continuare art. 26 din legea 448/2006 "Persoanele cu handicap grav sau accentuat beneficiază de următoarele facilități fiscale:*

- b) scutire de la plata impozitului pe clădire și teren;*
- c) scutire de la plata taxei asupra autoturismelor, motocicletelor cu ataș și mototriclurilor, adaptate handicapului;*
- d) scutire de la plata taxei pentru eliberarea autorizației de funcționare pentru activități economice și viza anuală a acestora;*
- e) scutire de la plata taxei hoteliere."***

4.2.2. Taxa specială de stațiune (în cuantum de 1 leu/zi/persoana) a fost instituită prin Hotărârea Consiliului Local Covasna nr. 145/2009 *privind aprobarea instituirii de taxe speciale pentru funcționarea unor servicii publice locare pe raza orașului Covasna*, în conformitate cu prevederile art. 282 Cod Fiscal și de art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare

4.2.3. Taxa specială de stațiune, reglementată prin Hotărârea Consiliului Local Covasna nr. 145/2009 nu este identică cu taxa hotelieră reglementată de

prevederile art. 278 – 280 Cod Fiscal, fapt pentru care acestea dintâi nu i se aplică regimul scutirilor și facilităților acordate la taxa hotelieră.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1.1 În **fapt**, Colegiul Director trebuie să analizeze dacă taxă specială de stațiune, în valoare de 1 leu/zi/persoana, instituită prin hotărârea Consiliului Local Covasna nr. 145/2009 *privind aprobarea instituirii de taxe speciale pentru funcționarea unor servicii publice locale pe raza orașului Covasna*, are un caracter discriminatoriu.

5.1.2 Colegiul Director reține cu prioritate, față de cele pretinse de către petentă în petiție, că excede competenței generale a acestei autorități (C.N.C.D.) posibilitatea de a cenzura din punct de vedere al legalității, Hotărârea nr. 145/2009 a Consiliului Local Covasna prin care a fost instituită taxa specială de stațiune.

5.1.3. Prin urmare, Colegiul Director apreciază că nu poate dispune anularea sau revocarea parțială a hotărârii mai sus menționate, cu consecința obligării reclamatului la restituirea sumei de 15 lei.

5.1.4. Astfel conchidem că această abilitate legală o are numai instanța de judecată competentă din punct de vedere material și teritorial, în speța de față tribunalul, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

5.1.5. Reiterăm faptul că, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării are căderea/competența, în condițiile O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare, de a constata și sancționa, ca stare de fapt, existența unui tratament diferit/discriminatoriu aplicat unor situații identice, similare sau analoage, fără a putea anula sau cenzura acte cu caracter administrativ, administrativ-jurisdicțional sau jurisdicțional.

5.2.1 În **drept**, în analiza faptelor de discriminare, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că, **discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare** (A se vedea cauza *Orsus și alții v. Croația*, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza *Willis v. Marea Britanie*, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002-IV, cauza *Okpysz v. Germania*, no. 59140/00, § 33, 25 octombrie 2005).

5.2.2. Astfel, în limitele de competență despre care am făcut vorbire, apreciem raportat la definiția discriminării, astfel cum este reglementată de art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, că nu poate fi reținută vreuna din situațiile prevăzute de O.G. 137/2000, republicată, aspectele invocate de către petentă neconturând elementele constitutive ale unei discriminări.

5.2.3. Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale discriminării. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2 alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

5.2.4. Așa cum am arătat mai sus pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Totodată, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau orice alte domenii ale vieții publice.

5.2.5 În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind interzicerea discriminării, diferența de tratament devine discriminare, în sensul arătat de Convenție, **atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca asemenea încălcare să se producă ***“trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă.*** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag. 60, 23 iunie 1993, Hoffman C/Autriche, parag. 31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalambrio c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et Autres C/Royaume-Uni, parag. 75)

5.2.6 Potrivit O.G. 137/2000, republicată, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

5.2.7 Colegiul Director reține că art. 2 alin. 1 nu conține o listă limitativă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile enumerate de lege sunt completate de sintagma "sau orice alt criteriu" ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui criteriu nespecificat de lege, care să fi constituit mobilul sau cauza determinantă în aplicarea tratamentului ipotetic diferit în săvârșirea unei fapte de discriminare.

5.2.8 Raportat însă la elementele particulare ale petiției deduse soluționării, Colegiul Director, din probele aflate la dosar este în imposibilitate de a reține un raport de cauzalitate între criteriu și tratamentul diferit aplicat. Sintagma "orice alt criteriu" trebuie interpretată în sensul existenței unui criteriu care este concretizat, materializat în fapt și care constituie mobilul principal al actului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării.

5.2.9 Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

5.2.10 Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000R, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire, restricție, excludere, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate în petiție nu intră sub incidența art. 2 alin. 1 din Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

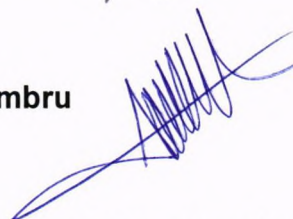
GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

